

Ο Ε.Λ.Α.Σ. στα παιδικά παιχνίδια

(ΔΖ) Ε, αυτή... ε, θυμάμαι μία δύο φορές, μία φορά που είχε χιονίσει και είχε σκεπάσει όλα τα πράγματα, θυμάμαι κάθε τόσο κάνανε μπλόκο, οι Γερμανοί. Και θυμάμαι ότι πάρα πολλά βράδια, και περιμέναμε να το ακούσουμε, κατέβαιναν από το... από την Πεντέλη, που υπήρχε κάποιο κλιμάκιο ή κάποια... κάποιο σώμα, κάποιος λόχος του ΕΛΑΣ, κατέβαινε ένας, δυο Ελασίτες, οι οποίοι το μόνο που τους ξεχώριζε ότι είναι Ελασίτες, ήταν ότι φορούσαν ένα δίκοχο κι έγραφε ΕΛΑΣ, οι οποίοι κρατούσαν κι ένα χωνί, το γνωστό κατόπιν χωνί, τότε τ' ακούγαμε για πρώτη φορά, οι οποίοι ανέβαιναν, γιατί αυτός ο υδρόμυλος έχει απ' έξω ένα ζικ-ζακ που είναι σαν σκαλοπάτια για να ανεβαίνεις μέχρι απάνω το μύλο. Ανέβαιναν, λοιπόν, εκείνοι ψηλά και με το χωνί απήγγειλαν διάφορα συνθήματα. Και βεβαίως αμέσως κατέβαιναν και φεύγανε πριν έρθουν...

(ΒΣ) Τους εντοπίζουν...

(ΔΖ) ...οι Γερμανοί. Λοιπόν... Ε! Εμείς παίζαμε την άλλη μέρα αυτά και φτιάχναμε από χαρτί δίκοχα, γράφαμε ΕΛΑΣ και παίζαμε αυτό. Και βέβαια κρυβόμαστε γιατί λέγαμε «Γερμανοί!». Αλλά κρυβόμαστε εμείς, τους σκοτώνουμε, βεβαίως, τους Γερμανούς. Είχαμε τη δυνατότητα αυτή... [Γελάει]... που δεν την είχε τη δυνατότητα οι άλλοι. Λοιπόν! Έτσι ήταν η ζωή στο Χαλάνδρι, εκεί απάνω.